Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GIOVANNI PITRUZZELLA
prednesené 8. júla 2021 [1]

**Spojené veci C-884/19 P a C-888/19 P**

**Európska komisia**
**proti**
**Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (C-884/19 P)**
**a**
**GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH**
**proti**
**Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd,**

**Európskej komisii (C-888/19 P)**

„Odvolanie – Vrátenie veci – Dumping – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 470/2014 – Dovoz solárneho skla s pôvodom v Číne – Článok 2 ods. 7 písm. c) tretia zarážka nariadenia (ES) č. 1225/2009 – Pojem ‚výrazná deformácia výrobných nákladov a finančnej situácie podnikov' – Preferenčné daňové režimy"

1. Ak vyvážajúci výrobca pochádzajúci z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorá je členom Svetovej obchodnej organizácie (WTO), žiada v rámci antidumpingového konania o priznanie trhovo-hospodárskeho zaobchádzania (ďalej len „THZ"), aký význam sa má pripísať podmienke, podľa ktorej je tento vyvážajúci výrobca povinný preukázať, že jeho finančná situácia neutrpela výrazné deformácie prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva? Presnejšie, ako má Komisia pristupovať k opatreniam, ako sú preferenčné daňové režimy, ktoré vedú ku skresleniu finančnej situácie podniku, konkrétne však nesúvisia s výrobou a predajom výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku?

2. Toto je v podstate základná otázka, ktorá vzniká v prejednávaných spojených veciach týkajúcich sa dvoch odvolaní, ktorými Európska komisia a spoločnosť GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (ďalej len „GMB") navrhujú zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 24. septembra 2019, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia (ďalej len „napadnutý rozsudok") [2]. Napadnutým rozsudkom, prijatým na základe vrátenia veci v dôsledku rozsudku Súdneho dvora z 28. februára 2018, Komisia/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2018:132, ďalej len „rozsudok Komisia/Xinyi"), Všeobecný súd opätovne zrušil vykonávacie

[1] Jazyk prednesu: taliančina.

[2] (T-586/14 RENV, EU:T:2019:668.)

nariadenie Komisie (EÚ) č. 470/2014 z 13. mája 2014, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (ďalej len „sporné nariadenie“) [3].

## I. Právny rámec

3. V čase rozhodnom z hľadiska skutkového základu sporu v prejednávaných veciach sa Európska únia riadila pri prijímaní antidumpingových opatrení ustanoveniami nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva [4] (ďalej len „základné nariadenie“).

4. V článku 2, s názvom „Vymedzenie dumpingu“, ods. 7 základného nariadenia sa stanovovalo:

„a) V prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom… sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane Spoločenstva, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v Spoločenstve za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie. …

b) V antidumpingovom zisťovaní, ktoré sa týka dovozu tovarov z Čínskej ľudovej republiky… a akejkoľvek inej krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorá je členom WTO k dátumu začatia zisťovania, sa normálna hodnota určí v súlade s odsekmi 1 až 6, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú zisťovaniu[,] a v súlade s kritériami a postupmi ustanovenými v písmene c) preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku[,] podmienky trhového hospodárstva. V opačnom prípade sa uplatňujú pravidlá, ktoré sú ustanovené v písmene a).

c) Tvrdenie v zmysle písmena b) musí… obsahovať dostatok dôkazov o tom, že výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva, t. j. ak:

– rozhodnutia firiem, ktoré sa týkajú cien, nákladov a vstupov, vrátane napr. surovín, nákladov na technológiu a mzdových nákladov, výstupov, tržieb a investícií, sú prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade a náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odrážajú trhové hodnoty;

– firmy majú jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle preverované v súlade s medzinárodnými účtovníckymi normami a ktoré sa používajú na všetky účely,

– výrobné náklady a finančná situácia firiem nepodliehajú výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva, najmä v oblasti odpisovania aktív, iných odpisov, výmenného obchodu a platieb prostredníctvom vyrovnania dlhov;

[3] Ú. v. EÚ L 142, 2014, s. 1.

[4] Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51, a korigendum uverejnené v Ú. v. EÚ L 7, 2010, s. 22; toto nariadenie sa zrušilo nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21).

– príslušné firmy podliehajú zákonom o konkurze a vlastníctve, ktoré zaručujú právnu istotu a stabilitu činnosti firiem a

– prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhového kurzu. …“

## II. Skutkový stav a sporné nariadenie

5. Skutkový stav sa vysvetľuje v bodoch 1 až 14 napadnutého rozsudku, na ktoré odkazujem, pokiaľ ide o ďalšie podrobnosti. Na účely tohto konania iba pripomínam, že 28. februára 2013 Komisia začala antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu určitých výrobkov zo solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.

6. Dňa 21. mája 2013 Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (ďalej len „Xinyi“) – spoločnosť so sídlom v Číne, ktorá vyrába a vyváža solárne sklo do Európskej únie – predložila Komisii žiadosť o priznanie THZ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia, aby sa normálna hodnota vo vzťahu k nej určila v súlade s článkom 2 ods. 1 až 6 tohto nariadenia, a nie podľa tzv. metódy „analogickej krajiny“ upravenej pravidlami uvedenými v článku 2 ods. 7 písm. a) uvedeného nariadenia.

7. Listami z 22. augusta 2013 a 13. septembra 2013 Komisia informovala Xinyi, že napriek pripomienkam, ktoré táto spoločnosť predložila, nevyhovela jej žiadosti, keďže dospela k záveru, že spoločnosť nespĺňala kritérium stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

8. Zo spisu vyplýva, že Komisia zamietla žiadosť spoločnosti Xinyi, pretože dospela k záveru, že táto spoločnosť nebola schopná preukázať, že jej výrobné náklady a finančná situácia nepodliehajú výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia. Konkrétne, Xinyi podľa Komisie využívala rôzne daňové úľavy v súvislosti s daňou z príjmu. Táto spoločnosť mala jednak prospech z programu „2 Free 3 Half“, ktorý umožňoval spoločnostiam so zahraničnou majetkovou účasťou využívať úplné daňové oslobodenie (0 %) počas dvoch rokov a počas troch nasledujúcich rokov daňovú sadzbu vo výške 12,5 %, namiesto bežnej daňovej sadzby 25 %. Rovnako mala prospech z daňového režimu podnikov v oblasti špičkovej technológie, podľa ktorého spoločnosť podlieha zníženej daňovej sadzbe 15 %, namiesto štandardnej daňovej sadzby 25 %.

9. Dňa 13. mája 2014 Komisia prijala sporné nariadenie, v ktorom potvrdila, že žiadosti o priznanie THZ, najmä žiadosť predložená spoločnosťou Xinyi, bolo potrebné zamietnuť, pričom uložila konečné antidumpingové clo na dovoz výrobkov zo solárneho skla vyrábaných spoločnosťou Xinyi vo výške 36,1 %. V odôvodnení 33 sporného nariadenia Komisia predovšetkým odmietla tvrdenie, ktorým Xinyi poukázala na to, že výhody získané z preferenčných daňových režimov a grantov nepredstavujú významný podiel jej obratu. V uvedenom odôvodnení Komisia konkrétne uviedla, že „toto tvrdenie spolu s ostatnými tvrdeniami už bolo riešené v liste z 13. septembra 2013, ktorý Komisia adresovala vývozcovi a v ktorom oboznámila stranu s určením THZ. Predovšetkým sa zdôraznilo, že absolútny zisk dosiahnutý počas obdobia prešetrovania nie je vzhľadom na povahu tejto výhody relevantný na posúdenie otázky, či je narušenie ‚závažné‘“.

## III. Konania na Všeobecnom súde a Súdnom dvore a napadnutý rozsudok

10. Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 7. augusta 2014 sa Xinyi domáhala zrušenia sporného nariadenia, pričom na podporu svojej žaloby uviedla štyri žalobné dôvody. V rámci prvého žalobného dôvodu, rozdeleného do dvoch častí, Xinyi namietala porušenie článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

11. Rozsudkom zo 16. marca 2016[5] Všeobecný súd vyhovel prvej časti prvého žalobného dôvodu, v ktorom Xinyi namietala, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že daňové zvýhodnenia, ktoré Xinyi získala, predstavovali deformácie „prenesené z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“ podľa článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

12. V dôsledku odvolania, ktoré proti tomuto rozsudku podala Komisia, Súdny dvor rozsudkom Komisia/Xinyi zrušil vyššie uvedený prvostupňový rozsudok, pričom rozhodol, že Všeobecný súd sa pri výklade podmienky týkajúcej sa existencie deformácie „prenesenej z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“ viackrát dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Súdny dvor preto vrátil vec Všeobecnému súdu, s tým, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

13. Po vrátení veci na základe rozsudku vo veci Komisia/Xinyi Všeobecný súd pokračoval v konaní, pričom 24. septembra 2019 vyhlásil napadnutý rozsudok.

## IV. Napadnutý rozsudok

14. Všeobecný súd v napadnutom rozsudku preskúmal druhú časť prvého žalobného dôvodu spoločnosti Xinyi, podľa ktorej Komisia nesprávne usúdila, že deformácie vyplývajúce z predmetných preferenčných daňových režimov boli výrazné vo vzťahu k jej výrobným nákladom a finančnej situácii v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

15. Po tom, čo Všeobecný súd pripomenul zásady stanovené judikatúrou vo veci fungovania článku 2 ods. 7 základného nariadenia, poskytol v bodoch 55 až 61 napadnutého rozsudku predovšetkým výklad ustanovenia článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky tohto nariadenia.

16. Podľa Všeobecného súdu z článku 2 ods. 7 písm. b) uvedeného nariadenia vyplýva, že cieľom kritérií, s ohľadom na ktoré sa posudzuje dôvodnosť žiadosti o priznanie THZ, čiže vrátane kritérií stanovených v písmene c) tretej zarážke uvedeného ustanovenia, je zistiť, či „pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku“ prevládajú podmienky trhového hospodárstva, pričom vyjadrujú vôľu normotvorcu Únie overiť, či vyvážajúci výrobca podávajúci takúto žiadosť postupuje, pokiaľ ide o výrobu a predaj príslušného podobného výrobku, v súlade so zásadami umožňujúcimi výpočet normálnej hodnoty.

17. Všeobecný súd poznamenal, že v tejto súvislosti ustanovenie článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia odkazuje na výrobné náklady a finančnú situáciu podniku z hľadiska parametrov, ktoré priamo súvisia s metódami výpočtu normálnej hodnoty stanovenými v článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia, čiže odpisovania aktív, iných odpisov, výmenného obchodu a platieb prostredníctvom vyrovnania dlhov. Všeobecný súd konštatoval, že hoci je

[5] Rozsudok zo 16. marca 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia (T-586/14, EU:T:2016:154).

tento záver orientačný, čo preukazuje použitie príslovky „najmä“ [6], použitie tohto pojmu neumožňuje Komisii zamietnuť žiadosť o priznanie THZ na základe skutočností, z ktorých, aj keď súvisia s finančnou situáciou podniku v širšom zmysle, nevyplýva automaticky „výrazná“ deformácia jedného alebo viacerých faktorov určujúcich prvky týkajúce sa výroby a predaja výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku. Ako základ tejto úvahy Všeobecný súd analogicky označil rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471; ďalej len rozsudok „Rada/Zhejiang Xinan“).

18. Všeobecný súd na základe uvedeného usúdil, že, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré sa týkajú finančnej situácie podniku zo všeobecného hľadiska, prináleží Komisii, aby posúdila s ohľadom na dôkazy predložené počas správneho konania, či sú tieto opatrenia skutočne dôvodom výraznej deformácie takejto situácie vo vzťahu k výrobe alebo predaju výrobku podobného príslušnému výrobku. Podľa Všeobecného súdu totiž článok 2 ods. 7 písm. c) tretia zarážka základného nariadenia na jednej strane odkazuje na skutočné a nielen potenciálne deformácie výrobných nákladov a finančnej situácie. „Výraznú“ povahu predmetnej deformácie treba na druhej strane posúdiť z hľadiska účelu tohto ustanovenia, ktorým je zabezpečiť, aby prvky týkajúce sa výrobných nákladov a finančnej situácie podniku neboli deformované do takej miery, že prípadné uplatnenie článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia by viedlo k umelým výsledkom, ktoré by spochybnili ciele antidumpingového prešetrovania.

19. Na základe tohto výkladu Všeobecný súd ďalej, v bodoch 62 až 73 napadnutého rozsudku, uplatnil predmetné ustanovenie na prejednávanú vec. Všeobecný súd vychádzal konkrétne z predpokladu, že odkazom uvedeným v listoch z 22. augusta 2013 a 13. septembra 2013 na „celkový vplyv“ predmetného opatrenia spočívajúceho v možnosti „prilákania investícií prostredníctvom znížených sadzieb“, na základe ktorého Komisia zamietla žiadosť spoločnosti Xinyi o priznanie THZ, táto inštitúcia uviedla dôvody týkajúce sa finančnej situácie podniku z čisto abstraktného hľadiska, bez akejkoľvek väzby na skutočnosti súvisiace s výrobou a predajom výrobku podobného príslušnému výrobku. Všeobecný súd na jednej strane uviedol, že režim dane z príjmu právnických osôb sa týka daňového zaobchádzania so ziskom dosiahnutým v priebehu daného zdaňovacieho obdobia, jeho predmetom ani účelom teda nie je ovplyvniť výšku alebo samotnú sadzbu týchto ziskov, alebo iných prvkov ako zložiek normálnej hodnoty, ktorú má Komisia vypočítať v súlade s článkom 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia. Na druhej strane samotná možnosť, že preferenčný daňový režim láka investorov investovať do kapitálu podniku, nepostačuje na záver, že finančná situácia tohto podniku skutočne podlieha výraznej deformácii.

20. Všeobecný súd ďalej konštatoval, že obrat podniku je relevantným ukazovateľom jeho hospodárskej a finančnej sily, na základe ktorej dosahuje svoj zisk, pričom z tohto dôvodu Xinyi, ktorá uviedla, že predmetné deformácie predstavovali 1,14 % jej obratu, týmto tvrdením reálne predložila dôkaz, ktorý je v zásade spoľahlivý a relevantný, vo veci celkového vplyvu skúmaného daňového opatrenia na jej finančnú situáciu. Za týchto okolností bolo podľa Všeobecného súdu úlohou Komisie, aby prinajmenšom objasnila vzťah medzi rozhodnutím investovať do kapitálu žalobkyne, prípadne odôvodneným preferenčným daňovým režimom na jednej strane, a deformáciou finančnej situácie žalobkyne na druhej strane, a to nie všeobecným a teoretickým spôsobom, ale z hľadiska cieľa sledovaného článkom 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

[6] „In particular“ v anglickom znení, „notamment“ vo francúzskom znení, „insbesondere“ v nemeckom znení, „particularmente“ v španielskom znení, „nomeadamente“ v portugalskom znení a „in het bijzonder“ v holandskom znení. Zdá sa, že k nepresnosti došlo v talianskom preklade dotknutého ustanovenia, keďže v tomto znení sa pojem „anche“ (vrátane, najmä) vzťahuje iba na prvý parameter uvedený v dotknutom ustanovení, čiže na „odpisovanie aktív“, kým vo vyššie uvedených jazykových zneniach sa predmetné príslovky použili pred vymenovaním rôznych uvedených parametrov, čo znamená, že sa nimi jednoznačne spresňuje čisto orientačný charakter predmetného zoznamu. Takýto orientačný charakter sa v každom prípade vôbec nespochybňuje.

21. Na základe uvedených úvah dospel Všeobecný súd k záveru, že dôvody, z ktorých vychádzala Komisia pri odmietnutí žiadosti žalobkyne o priznanie THZ, sú založené na zjavne nesprávnom posúdení a z tohto dôvodu vyhovel druhej časti prvého žalobného dôvodu a sporné nariadenie zrušil.

## V. Závery účastníkov konania

22. Komisia, ako aj spoločnosť GMB vo svojich odvolaniach [7] Súdnemu dvoru navrhujú, aby zrušil napadnutý rozsudok; zamietol ako nedôvodnú druhú časť prvého žalobného dôvodu; vrátil vec Všeobecnému súdu, aby mohol rozhodnúť o zvyšných žalobných dôvodoch a rozhodol, že o trovách tohto konania a súvisiacich predchádzajúcich stupňov konania sa rozhodne neskôr.

23. V oboch veciach Xinyi Súdnemu dvoru navrhuje, aby odvolania zamietol a uložil Komisii a spoločnosti GMB povinnosť nahradiť trovy konania.

## VI. Analýza odvolaní

24. Na podporu svojich odvolaní uvádzajú Komisia aj GMB tri odvolacie dôvody, ktoré sa z veľkej časti prekrývajú. V rámci svojich prvých odvolacích dôvodov Komisia a GMB namietajú výklad Všeobecného súdu, pokiaľ ide o článok 2 ods. 7 písm. c) tretiu zarážku základného nariadenia. V rámci druhých odvolacích dôvodov Komisia a GMB namietajú viacnásobné nesprávne právne posúdenie pri uplatnení uvedeného ustanovenia na prejednávanú vec, kým v rámci tretích odvolacích dôvodov poukazujú na procesné pochybenia.

### *A. O odvolacích dôvodoch založených na prípadoch nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia*

#### *1. Argumentácia účastníkov konania*

25. Prvými odvolacími dôvodmi, zameranými na spochybnenie bodov 55 až 61 napadnutého rozsudku, Komisia a GMB namietajú výklad Všeobecného súdu, pokiaľ ide o ustanovenia článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia. [8] Odvolateľky v zásade uvádzajú, že Všeobecný súd dospel k nesprávnemu záveru, podľa ktorého žiadosť o priznanie THZ možno zamietnuť iba vtedy, ak by uplatnenie článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia mohlo viesť k umelým výsledkom, čo by znamenalo, že Komisia je povinná preukázať presný vplyv deformácie zistenej vo vzťahu k finančnej situácii vyvážajúceho výrobcu na jeho ceny a náklady.

26. Po prvé Komisia predovšetkým uvádza, že ustanovenia článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia nie sú relevantné na účely výkladu článku 2 ods. 7 písm. b) a c) tretej zarážky tohto nariadenia. Z judikatúry vyplýva, že v článku 2 ods. 7 základného nariadenia sa odráža prístup, ktorý je pre právny systém Únie špecifický, takže nie je možné stanoviť zhodu medzi pravidlami uvedenými v predmetnom ustanovení a článkom 2 „antidumpingovej dohody“ WTO [9], ktorý sa prebral do práva Únie prostredníctvom článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia. Iba

[7] Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 11. marca 2020 sa veci C-884/19 P a C-888/18 P spojili na účely ústnej časti konania a rozsudku.

[8] Komisia namieta aj porušenie článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia. Prvý odvolací dôvod spoločnosti GMB sa zameriava iba na body 59, 60, 61 a 68 napadnutého rozsudku.

[9] Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103).

v súvislosti s kritériom uvedeným v prvej časti prvej zarážky článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia normotvorca Únie vyžaduje preukázanie konkrétneho vplyvu na ceny a náklady, čiže na prvky, ktoré sú relevantné na účely analýzy v zmysle článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia.

27. Po druhé Komisia a GMB usudzujú, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval súvislosť medzi článkom 2 ods. 7 písm. c) treťou zarážkou základného nariadenia a skutočnosťami, ktoré sa majú zohľadniť pri výpočte podľa článku 2 ods. 1 až 6 tohto nariadenia. V uvedenom ustanovení sa totiž nešpecifikuje nijaká povinnosť spájať deformácie zistené vo vzťahu k finančnej situácii dotknutého vyvážajúceho výrobcu s akýmkoľvek prvkom súvisiacim s výrobou alebo predajom výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku. Zoznam uvedený v predmetnej tretej zarážke je iba orientačný, pričom na tri zo štyroch faktorov uvedených v tomto ustanovení sa v článku 2 ods. 1 až 6 ani len neodkazuje.

28. Po tretie Komisia a GMB poznamenávajú, že závery Súdneho dvora v rozsudku Rada/Zhejiang Xinan týkajúce sa ustanovenia článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia, z ktorých Všeobecný súd vychádzal, nemožno uplatniť na ustanovenie uvedené v tretej zarážke.

29. Po štvrté Komisia a GMB uvádzajú, že výklad článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, ktorý poskytol Všeobecný súd, zbavuje pojem „finančná situácia“ jeho významu, čiže aj potrebného účinku. Takýto výklad uznáva existenciu deformácie finančnej situácie iba v prípade, že Komisia preukáže, že predmetná deformácia zároveň skresľuje aj výrobné náklady. Uvedené odporuje zámeru normotvorcu stanoviť v predmetnom ustanovení dve alternatívy.

30. Po piate nesprávnosť konštatovania Všeobecného súdu, pokiaľ ide o súvislosť medzi odsekmi 1 až 6 a odsekom 7 článku 2 základného nariadenia podľa Komisie potvrdzuje zo systematického hľadiska aj skutočnosť, že posledné dve zarážky článku 2 ods. 7 písm. c) majú makroekonomický charakter a nijakým spôsobom nesúvisia s vyššie uvedenými odsekmi 1 až 6. GMB konštatuje, že samotná štruktúra ustanovení článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia naznačuje, že nie je potrebné skúmať existenciu vzťahu medzi finančnou situáciou a výrobou a predajom výrobku podobného príslušnému výrobku. Uvedená štruktúra nasvedčuje tomu, že finančná situácia sa už v základnom nariadení považuje za faktor ovplyvňujúci výrobu a predaj uvedeného podobného výrobku.

31. V druhej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu GMB uvádza, že Všeobecný súd poskytol v bodoch 68, 69 a 72 napadnutého rozsudku nesprávny výklad článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, keď preniesol dôkazné bremeno z vyvážajúceho výrobcu žiadajúceho o priznanie THZ na Komisiu. Z článku 2 ods. 7 písm. b) tohto nariadenia, ako aj z judikatúry však jednoznačne vyplýva, že je úlohou vyvážajúceho výrobcu, aby preukázal, že pri výrobe a predaji výrobku podobného príslušnému výrobku prevládajú podmienky trhového hospodárstva.

32. Xinyi spochybňuje tvrdenia Komisie a spoločnosti GMB, pričom usudzuje, že výklad článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky Všeobecným súdom je presný a zodpovedá vôli normotvorcu Únie a judikatúre Súdneho dvora.

33. Predovšetkým, tvrdenie Komisie, podľa ktorého sa výraz „pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku“ uvedený v článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia vzťahuje iba na prvú časť prvej zarážky článku 2 ods. 7 písm. c) tohto nariadenia, je nezlučiteľné so samotným znením článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky predmetného nariadenia, z ktorého

vyplýva, že kritérium priznania THZ, ktoré sa v uvedenej zarážke stanovuje, sa rovnako vzťahuje na výrobné náklady podobného výrobku. Okrem toho Komisia nevysvetlila, aký by bol účel ostatných štyroch kritérií priznania THZ, ak by to nebolo umožnenie použitia domácich nákladov a predajných cien v Číne počas obdobia prešetrovania v prípade, že tieto náklady a predajné ceny sú vhodné na výpočet normálnej hodnoty. Komisia vyložila uvedené ostatné kritériá bez súvislosti s účelom článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia.

34. Po druhé Xinyi uvádza, že Všeobecný súd mohol správne analogicky uplatniť rozsudok Rada/Zhejiang Xinan. Tak v danom prípade, ako aj v prejednávaných veciach totiž inštitúcie Únie odmietli preskúmať dôkazy predložené na podporu žiadosti o priznanie THZ, aby automaticky odôvodnili jej zamietnutie. Všeobecný súd sa nepokúsil preniesť do analýzy tretieho kritéria priznania THZ úvahy Súdneho dvora týkajúce sa prvého kritéria priznania THZ, ale iba konštatoval paralelný charakter dvoch podobných situácií. Navyše, rovnako ako pri uplatnení článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia má Komisia vždy, a to aj v rámci analýzy podmienky uvedenej v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke, posúdiť vplyv deformácie na ceny alebo náklady výrobcu, pričom sa nemôže uspokojiť s abstraktným posúdením. Ďalšie rozsudky, na ktoré sa Komisia odvolala s cieľom podporiť svoje tvrdenia, nie sú relevantné.

35. Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie Komisie týkajúce sa potrebného účinku výrazu „finančná situácia“, Xinyi uvádza, že ak výrazná deformácia finančnej situácie spoločnosti ovplyvňuje viac jej ceny než jej náklady, výklad Všeobecného súdu nezbavuje uvedené výrazy ich potrebného účinku.

36. Po štvrté Xinyi odmieta aj systematický výklad s odkazom na štvrtú a piatu zarážku článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia. Podľa tejto spoločnosti je zjavné, že skutočnosť, ktorá je relevantná v rámci štvrtej zarážky, t. j. že určitá spoločnosť nepodlieha konkurznému konaniu, skresľuje jej náklady a ceny. Prípadný zisk, relevantný v rámci piatej zarážky, z výhodnejšieho menového kurzu, než je trhový kurz pri nákupe alebo predaji cudzích mien, by mal rovnako vplyv na náklady a ceny spoločnosti.

## *2. Posúdenie*

### *a) Úvodné poznámky*

37. V rámci svojich prvých odvolacích dôvodov Komisia a GMB spochybňujú výklad ustanovenia článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky, ktorý Všeobecný súd poskytol v napadnutom rozsudku.

38. V tejto súvislosti treba najprv pripomenúť, že zámerom normotvorcu Únie bolo zaviesť prostredníctvom článku 2 ods. 7 základného nariadenia osobitný režim stanovujúci podrobné pravidlá v oblasti výpočtu normálnej hodnoty v súvislosti s dovozom z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom.[10]

39. V súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia sa normálna hodnota v prípade dovozu z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom určí, v zmysle výnimky z pravidiel stanovených v odsekoch 1 až 6 toho istého článku, na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty

[10] Rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 47). Pre podrobnosti týkajúce sa zavedenia ustanovení článku 2 ods. 7 do základného nariadenia pozri bod 53 a nasl. návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi vo veci Komisia/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2017:938).

v tretej krajine s trhovým hospodárstvom. Cieľom tohto ustanovenia je preto predchádzať zohľadneniu cien a nákladov, ktoré platia v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom, keďže tieto parametre nie sú normálnym výsledkom síl, ktoré pôsobia na trhu. [11]

40. Podľa článku 2 ods. 7 písm. b) sa však v prípade antidumpingových prešetrovaní, ktoré sa týkajú dovozu tovarov najmä z Číny, normálna hodnota určí v súlade s uvedeným článkom 2 ods. 1 až 6, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu, a v súlade s kritériami a postupmi stanovenými v predmetnom článku 2 ods. 7 písm. c) uvedeného nariadenia preukáže, že u tohto výrobcu, resp. výrobcov, prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný dotknutému výrobku, podmienky trhového hospodárstva. [12]

41. Je úlohou Rady a Komisie, aby posúdili, či sú dôkazy predložené dotknutým výrobcom dostatočné na preukázanie splnenia kritérií na priznanie THZ stanovených v článku 2 ods. 7 písm. c), kým úlohou súdov Únie je preskúmať, či toto posúdenie nebolo zjavne nesprávne. [13]

42. Okrem toho Súdny dvor uznal, že ustanovenia článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia majú ustanovenia výnimky, a preto ich treba vykladať reštriktívne, čo však nemôže inštitúciám umožniť vykladať a uplatňovať tieto ustanovenia spôsobom nezlučiteľným s ich znením a účelom. [14]

43. V prejednávanej veci je nesporné, že žiadosť spoločnosti Xinyi o priznanie THZ sa zamietla jedine z dôvodu, že táto spoločnosť nepreukázala splnenie kritérií uvedených v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia, keďže všetky ostatné štyri kritériá považovala Komisia za splnené. [15]

44. Na základe uvedeného ustanovenia je dotknutý výrobca povinný predložiť dostatočné dôkazy na preukázanie toho, že jeho výrobné náklady a finančná situácia nepodliehajú výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému netrhového hospodárstva, najmä v oblasti odpisovania aktív, iných odpisov, výmenného obchodu a platieb prostredníctvom vyrovnania dlhov. [16]

45. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že ukladá dve kumulatívne podmienky, z ktorých jedna sa týka existencie výraznej deformácie výrobných nákladov a finančnej situácie dotknutého podniku a druhá skutočnosti, že predmetná deformácia sa ukazuje ako prenesená z bývalého systému netrhového hospodárstva. [17]

46. Napadnutý rozsudok sa týka iba prvej z uvedených dvoch podmienok. Určenia významu druhej uvedenej podmienky sa už totiž týkal vyššie uvedený rozsudok Komisia/Xinyi [18], v ktorom Súdny dvor vysvetlil význam pojmu deformácia „prenesená z bývalého systému netrhového hospodárstva“.

[11] Rozsudky Rada/Zhejiang Xinan, bod 66 a Komisia/Xinyi, bod 64.

[12] Rozsudky Rada/Zhejiang Xinan, bod 67 a Komisia/Xinyi, bod 65. Pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli k prijatiu týchto ustanovení, zvlášť s odkazom na Čínsku ľudovú republiku, pozri aj body 68 a 69, resp. 75 a 76 uvedených rozsudkov.

[13] Rozsudky z 2. februára 2012, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53, bod 32), a Rada/Zhejiang Xinan, bod 70.

[14] Pozri rozsudok Rada/Zhejiang Xinan, bod 93.

[15] Pozri rozsudok Komisia/Xinyi, bod 68.

[16] Pozri rozsudok Komisia/Xinyi, bod 69.

[17] Pozri rozsudok Komisia/Xinyi, bod 70.

[18] Pozri body 13 a 14 vyššie.

*b) O výklade prvej podmienky stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia*

47. Práve v kontexte uvedenom v predchádzajúcom oddiele treba analyzovať prvé odvolacie dôvody Komisie a spoločnosti GMB, ktorými títo odvolatelia spochybňujú výklad Všeobecného súdu, pokiaľ ide o prvú z dvoch kumulatívnych podmienok vyplývajúcich z ustanovenia článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, pripomenutú v bode 44 vyššie.

48. V tejto súvislosti vychádza Všeobecný súd v napadnutom rozhodnutí z predpokladu, že vzhľadom na to, že v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia sa stanovuje, že aby bolo možné priznať THZ, žiadajúci výrobca je povinný preukázať existenciu prevládajúcich podmienok trhového hospodárstva pri „*výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku*“, kritériá uvedené v piatich zarážkach písmena c) predmetného odseku, s ohľadom na ktoré má Komisia posudzovať žiadosti o priznanie THZ, sa musia týkať „*výroby a predaja výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku*“ [19].

49. Podmienka uvedená v tretej zarážke, konkrétne existencia výrazných deformácií finančnej situácie podniku žiadajúceho o priznanie THZ, sa z tohto dôvodu musí podľa Všeobecného súdu osobitne týkať výroby a predaja podobného výrobku. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ ide o opatrenia ovplyvňujúce finančnú situáciu podniku zo všeobecného hľadiska – čiže opatrenia, ktoré sa konkrétne netýkajú výroby a predaja podobného výrobku – Komisia je s ohľadom na dôkazy predložené počas správneho konania povinná posúdiť, či tieto opatrenie skutočne sú alebo nie sú dôvodom deformácie týkajúcej sa výroby a predaja výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku. [20]

50. Všeobecný súd vychádza pri vyššie uvedenom reštriktívnom výklade predmetného kritéria okrem iného z „priamej súvislosti“, ktorá podľa jeho názoru existuje medzi týmto kritériom a výpočtom normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia, a to jednak z gramatického hľadiska, jednak z hľadiska účelu. [21]

51. So zreteľom na tvrdenia Komisie a spoločnosti GMB je preto potrebné preskúmať, či je uvedený výklad predmetného ustanovenia správny.

52. V tejto súvislosti na úvod poznamenávam, že vzhľadom na skutočnosť, že článok 2 ods. 7 základného nariadenia je vyjadrením zámeru normotvorcu Únie prijať postup, ktorý je vlastný právnemu poriadku Únie, a nevykonávať konkrétne povinnosti vyplývajúce z antidumpingovej dohody, [22] predmetné ustanovenie je potrebné vykladať výlučne s ohľadom na právo Únie.

53. Za týchto okolností je z ustálenej judikatúry zrejmé, že na účely výkladu určitého ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou. [23]

54. Pokiaľ ide o gramatický výklad článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, treba predovšetkým poznamenať, že zo samotného znenia tohto ustanovenia vyplýva, že prvá z dvoch kumulatívnych podmienok uvedených v bode 45 vyššie stanovuje dve alternatívne

[19] Pozri body 54 a 55 napadnutého rozsudku.

[20] Pozri body 59 a 60 napadnutého rozsudku, ako aj uplatnenie tejto zásady na bod 67 a nasl. tohto rozsudku.

[21] Pozri bod 59 prvú vetu, resp. bod 61 poslednú vetu napadnutého rozsudku.

[22] Pozri rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, body 48 a 50).

[23] Pozri okrem iného rozsudok z 12. októbra 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, bod 21 a tam citovaná judikatúra).

situácie, ktoré môžu viesť k zamietnutiu žiadosti o priznanie THZ: existenciu výraznej deformácie, a to jednak pokiaľ ide o výrobné náklady dotknutého podniku, jednak pokiaľ ide o jeho finančnú situáciu.

55. V tomto ohľade je v súlade s ustálenou judikatúrou, že pokiaľ možno ustanovenie práva Únie vykladať viacerými spôsobmi, je potrebné uprednostniť taký výklad, ktorý svojou povahou zachováva jeho potrebný účinok,[24] a to v celom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že dotknuté ustanovenie treba vykladať v takom zmysle, ktorý priznáva potrebný účinok obom predmetným alternatívam.

56. Z uvedeného je zrejmé, že pojmu „výrazná deformácia finančnej situácie“, tak, ako sa stanovuje v dotknutom ustanovení, treba priznať vlastnú autonómiu definovanú v danom kontexte a so zreteľom na cieľ daného ustanovenia. Príslušné vymedzenie preto nemôže podliehať prvej možnosti stanovenej v tomto ustanovení, čiže existencii výraznej deformácie výrobných nákladov. Z tohto dôvodu je konštatovanie existencie výraznej deformácie finančnej situácie podniku žiadajúceho o THZ, prenesenej z bývalého systému netrhového hospodárstva, ako také dostatočné na zamietnutie predmetnej žiadosti.

57. Z gramatického hľadiska je tiež potrebné poznamenať, že pojem „finančná situácia“ nedopĺňa nijaká špecifikácia, ktorá by nejakým spôsobom obmedzovala jeho význam. Za týchto okolností je preto podľa môjho názoru potrebné priznať tomuto pojmu široký význam, na základe ktorého sa do pôsobnosti predmetného ustanovenia zahrnie, v medziach podrobnejšie uvedených v nasledujúcich bodoch, akýkoľvek faktor, ktorý významne deformuje finančnú situáciu podniku a ktorý sa prenáša z bývalého systému netrhového hospodárstva.

58. Na rozdiel od konštatovania Všeobecného súdu v bode 59 napadnutého rozsudku sa naopak domnievam, že zo znenia dotknutého ustanovenia nevyplýva nijaká priama súvislosť medzi existenciou výraznej deformácie finančnej situácie a výpočtom normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia. Konkrétne, existenciu takejto priamej súvislosti nemožno podľa môjho názoru odvodiť z parametrov uvedených v druhej časti tretej zarážky článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia. V tejto súvislosti poznamenávam, že nie je sporné, že uvedený zoznam je iba orientačný, a preto v ňom uvedené situácie sú jednoduchými príkladmi faktorov, ktoré môžu viesť k deformáciám, na ktoré sa vzťahuje pôsobnosť predmetného pravidla. Naopak, nič nenasvedčuje tomu, že cieľom takéhoto demonštratívneho výpočtu je vytvoriť súvislosť medzi ustanovením článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky a výpočtom normálnej hodnoty podľa odsekov 1 až 6 toho istého článku.

59. Napokon sa zdá, že neexistenciu priamej súvislosti medzi analýzou, ktorá sa má vykonať podľa odseku 7, a analýzou, ktorú treba vykonať podľa článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia – v tom zmysle, ako podľa všetkého naznačuje Všeobecný súd, že analýza uvedená ako prvá sa má vykonať s ohľadom na druhú analýzu[25] – potvrdzuje aj systematický výklad.

60. Kým totiž ustanovenia článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia súvisia s metódami výpočtu normálnej hodnoty stanovenými v článku 2 antidumpingovej hodnoty, v prípade článku 2 ods. 7 rovnakého nariadenia to neplatí. Ako totiž vyplýva z judikatúry uvedenej v bodoch 38 a 52 vyššie, zámerom normotvorcu Únie bolo prijať prostredníctvom predmetného odseku 7 osobitný, právu

[24] Pozri okrem iného rozsudok z 21. marca 2019, Falck Rettungsdienste a Falck (C-465/17, EU:C:2019:234, bod 32 a tam citovaná judikatúra).

[25] Pozri bod 61 poslednú vetu a tiež bod 68 napadnutého rozsudku.

Únie vlastný režim na účel výpočtu normálnej hodnoty v súvislosti s dovozom z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom, t. j. režim, ktorý *nie* je určený na vykonávanie konkrétnych povinností vyplývajúcich z antidumpingovej dohody.

61. V takomto osobitnom režime platí pravidlo, že podľa vyššie uvedeného odseku 7 písm. a) sa normálna hodnota v prípadoch dovozu z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom vypočíta na základe metódy „analogickej krajiny“. Ako výnimku v zmysle písmena b) toho istého odseku mal normotvorca Únie v úmysle poskytnúť možnosť, najmä čínskym výrobcom, získať postavenie subjektov pôsobiacich v podmienkach trhového hospodárstva, čiže možnosť určovať normálnu hodnotu na základe ich cien a skutočných nákladov podľa konkrétnej analýzy v každom jednotlivom prípade, a to výlučne za predpokladu, že preukážu splnenie piatich podmienok stanovených v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, a teda že ich možno považovať za výrobcov pôsobiacich v podmienkach trhového hospodárstva. V opačnom prípade sa „automaticky“ uplatňuje metóda analogickej krajiny. [26]

62. Z vyššie uvedeného vyplýva, že predpokladom uplatniteľnosti osobitného režimu stanoveného vo vyššie uvedenom odseku 7 vôbec nie je, ako naopak konštatoval Všeobecný súd, analýza na úrovni podniku, ktorá by viedla k záveru, že použitie pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 6 by prinieslo umelé výsledky. Podmieniť uplatnenie osobitného režimu stanoveného v článku 2 ods. 7 základného nariadenia analýzou možných výsledkov uplatnenia všeobecného režimu je podľa môjho názoru v zjavnom rozpore so systematikou dotknutých ustanovení. [27]

63. Zo systematického hľadiska treba však tiež poznamenať, že, ako uviedol Všeobecný súd, v článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia sa stanovuje, že vyvážajúci výrobca žiadajúci o THZ je povinný preukázať, že pri „výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku“ prevládajú podmienky trhového hospodárstva.

64. To však podľa môjho názoru nutne neznamená, že na opatrenie, ktoré môže narušiť parametre trhového hospodárstva, sa môže vzťahovať pôsobnosť podmienok stanovených v piatich zarážkach písmena c) uvedeného odseku, so zreteľom na ktoré má Komisia posudzovať žiadosti o THZ, iba za predpokladu, že dotknuté opatrenie sa konkrétne týka „*výroby a predaja výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku*“.

65. Pokiaľ ide konkrétnejšie o druhú alternatívu v rámci prvej podmienky stanovenej v tretej zarážke dotknutého ustanovenia, domnievam sa, že z ustanovenia písmena b), uvedeného v bode 63, nemožno odvodiť, že túto podmienku treba vykladať reštriktívne v tom zmysle, že iba výrazné deformácie finančnej situácie, ktoré sa konkrétne týkajú „*výroby a predaja výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku*“, môžu byť dôvodom na zamietnutie žiadosti o THZ, a že preto v prípade opatrení výrazne deformujúcich finančnú situáciu podniku žiadajúceho o THZ prenesených z bývalého systému netrhového hospodárstva, ktoré sa však konkrétne netýkajú výrobku podobnému príslušnému výrobku, je Komisia povinná preukázať súvislosť medzi samotným opatrením a „*výrobou a predajom výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku*“.

[26] Pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi vo veci Komisia/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2017:938, bod 63).

[27] V tejto súvislosti tiež poznamenávam, že analogický odkaz na bod 82 rozsudku Rada/Zhejiang Xinan, sa nezdá byť relevantný z hľadiska odôvodnenia existencie priamej súvislosti medzi ustanoveniami článku 2 ods. 1 až 6 a odseku 7 toho istého článku základného nariadenia.

66. Takýto reštriktívny výklad ustanovenia vyššie uvedenej tretej zarážky je podľa môjho názoru nielen v rozpore s jeho gramatickým výkladom, z ktorého vôbec nevyplýva uvedené rozlišovanie medzi opatreniami ovplyvňujúcimi finančnú situáciu dotknutého podniku, ale odporuje aj systematickému a teleologickému výkladu predmetného ustanovenia, ako aj rozdeleniu dôkazného bremena podľa samotného článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia.

67. Ako totiž správne upozornila Komisia a ako napokon uznala aj samotná Xinyi, podmienky stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) štvrtej a piatej zarážke základného nariadenia – vo veci podriadenia právnym predpisom v oblasti konkurzu a vlastníctva a prepočtu menových kurzov – sa zo systematického hľadiska sa týkajú parametrov, ktoré zo svojej podstaty vôbec priamo nesúvisia s „*výrobou a predajom výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku*“. Uvedené podmienky sa týkajú narušenia parametrov trhového hospodárstva, ktoré môžu nepriamo deformovať náklady a ceny podniku. Zdá sa byť nesporné, že pri existencii opatrení narúšajúcich uvedené parametre Komisia nie je povinná preukazovať existenciu súvislosti medzi predmetnými opatreniami a výrobou a predajom výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku.

68. Podobný prístup treba podľa môjho názoru uplatniť, pokiaľ ide o opatrenia prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva, ktoré sú dôvodom výrazných deformácií finančnej situácie podniku žiadajúceho o THZ, ako sú preferenčné daňové režimy. Pokiaľ neexistuje dôkaz o opaku, ktorý má poskytnúť dotknutý podnik, Komisia môže predpokladať, že takéto opatrenia sú spôsobilé deformovať náklady a ceny podniku, čiže nepriamo aj „*výrobu a predaj výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku*“.

69. Uvedený nereštriktívny výklad dotknutého ustanovenia zodpovedá všeobecným cieľom osobitného režimu zavedeného v článku 2 ods. 7 základného nariadenia, ktorý má predísť tomu, ako sa uviedlo v bodoch 39 a 40 vyššie, aby sa zohľadňovali ceny a náklady platné v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom, keďže tieto parametre nie sú v takýchto krajinách normálnym výsledkom síl, ktoré pôsobia na trhu, a to nezávisle od priameho alebo nepriameho charakteru následkov opatrení vedúcich k narušeniu parametrov trhového hospodárstva vo vzťahu k cenám a nákladom výrobku podobného príslušnému výrobku.

70. Uvedený nereštriktívny výklad rovnako zodpovedá konkrétnemu účelu podmienky stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia, ktorá tým, že výslovne rozlišuje medzi deformáciami výrobných nákladov a deformáciami „finančnej situácie“, posudzovanej všeobecne, bez bližšej špecifikácie, sleduje cieľ zahrnúť do svojej pôsobnosti nielen priame narušenia výrobných nákladov, ale aj iné deformácie, vrátane nepriamych deformácií, ktoré sa nutne neobmedzujú na výrobné náklady a ktoré majú vplyv na finančnú situáciu podniku žiadajúceho o priznanie THZ.

71. Okrem toho sa domnievam, v súlade s tvrdením spoločnosti GMB uvedeným v druhej časti jej prvého odvolacieho dôvodu, že reštriktívny výklad Všeobecného súdu, pokiaľ ide o podmienku stanovenú v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia, podľa ktorého je Komisia v prípade výrazných deformácií finančnej situácie podniku žiadajúceho o THZ prenesených z bývalého systému netrhového hospodárstva, ktoré sa však konkrétne netýkajú výrobku podobnému príslušnému výrobku, povinná preukázať existenciu súvislosti medzi samotným opatrením a výrobou a predajom podobného výrobku, odporuje rozdeleniu dôkazného bremena, tak, ako sa stanovuje v článku 2 ods. 7 písm. b) predmetného nariadenia, vykladaného so zreteľom na judikatúru.

72. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že dôkazné bremeno nesie výrobca žiadajúci o THZ podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia, pričom na tieto účely musí žiadosť podaná týmto výrobcom obsahovať dostatok dôkazov, špecifikovaných v odseku 7 písm. c) uvedeného článku, o tom, že tento výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva. Inštitúcie Únie preto nie sú povinné dokazovať, že výrobca nespĺňa podmienky stanovené na priznanie takého štatútu. [28]

73. Vzhľadom na vyššie uvedené je podľa môjho názoru zrejmé, na rozdiel od konštatovania Všeobecného súdu v bode 60 napadnutého rozsudku, že v prípade opatrení spôsobujúcich výrazné deformácie finančnej situácie podniku žiadajúceho o THZ prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva, ktoré sa konkrétne netýkajú výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, Komisia nie je povinná preukazovať existenciu súvislosti medzi samotným opatrením a výrobou a predajom podobného výrobku, ale je naopak úlohou žiadajúceho podniku, aby preukázal, že napriek uvedeným deformujúcim opatreniam pôsobí, pokiaľ ide o výrobu a predaj výrobku podobného príslušnému výrobku, v podmienkach trhového hospodárstva.

74. Napokon sa domnievam, že predchádzajúce úvahy v nijakom prípade nespochybňuje rozsudok Rada/Zhejiang Xinan, na ktorý sa Všeobecný súd analogicky odvolal s cieľom odôvodniť svoj reštriktívny výklad ustanovenia článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia. Tento rozsudok sa totiž na jednej strane týka výkladu podmienky uvedenej v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia. Už znenie uvedeného ustanovenia výslovne predpokladá reálny zásah do cien, nákladov a výrobných faktorov. [29] Na základe znenia ustanovenia tretej zarážky, ktoré odkazuje na „finančnú situáciu“ vo všeobecnosti, pochybujem, že úvahy Súdneho dvora vyjadrené v bodoch 78 až 82 rozsudku Rada/Zhejiang Xinan na účely výkladu podmienky stanovenej v prvej zarážke možno automaticky uplatniť, ako konštatoval Všeobecný súd v bodoch 59 až 61 napadnutého rozsudku, pri výklade podmienky podľa uvedenej tretej zarážky. [30]

75. Na druhej strane je potrebné poznamenať, že v rozsudku Rada/Zhejiang Xinan Súdny dvor (a Všeobecný súd) Komisii vytkli, že vôbec nezohľadnila informácie poskytnuté dotknutým podnikom, pričom neposúdila, či tieto informácie boli dostatočné na preukázanie toho, že daný podnik splnil dvojakú podmienku stanovenú v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia. [31] Naproti tomu v prejednávanej veci Komisia, ako vyplýva z bodov 7 a 9 vyššie a podrobnejšie z bodov 63 až 65 napadnutého rozsudku, neignorovala skutočnosti uvedené spoločnosťou Xinyi, ale tieto dôkazy posúdila a odmietla.

76. Zo všetkých vyššie uvedených úvah podľa môjho názoru vyplýva, že výklad článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, ktorý poskytol Všeobecný súd v bodoch 55 až 61 napadnutého rozsudku, je postihnutý vadou vyplývajúcou z opakovaného nesprávneho právneho posúdenia, v dôsledku čoho treba prvým odvolacím dôvodom Komisie a spoločnosti GMB vyhovieť. Vyššie uvedené zistenie postačuje na zrušenie napadnutého rozsudku. Ďalšie odvolacie dôvody Komisie a spoločnosti GMB preto podrobím stručnej analýze iba subsidiárne.

[28] Pozri rozsudok z 2. februára 2012, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53, bod 32).

[29] Pozri rozsudok Rada/Zhejiang Xinan, body 79 a 80.

[30] Pokiaľ ide o vec, v ktorej Súdny dvor považoval odkaz na rozsudok Rada/Zhejiang Xinan za irelevantný, pozri rozsudok z 11. septembra 2014, Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada (C-602/12 P, neuverejnený, EU:C:2014:2203, bod 56).

[31] Pozri rozsudok Rada/Zhejiang Xinan, body 85 až 87.

### *B. O odvolacích dôvodoch založených na prípadoch nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia*

#### *1. Argumentácia účastníkov konania*

77. Vo svojich druhých odvolacích dôvodoch Komisia a GMB uvádzajú, že Všeobecný súd sa v bodoch 62 až 73 napadnutého rozsudku opakovane dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri uplatňovaní článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

78. Po prvé Komisia zastáva názor, že, na rozdiel od konštatovania Všeobecného súdu, náklady na kapitál spoločnosti predstavujú faktor, akým sú napríklad náklady na pracovnú silu, ktorý má priamy vplyv na výrobné náklady, pretože zvyšuje výšku hrubej prevádzkovej marže (EBIDTA). Po druhé Všeobecný súd v bodoch 70 a 71 napadnutého rozsudku podľa Komisie spochybnil „výrazný“ charakter deformácie. Všeobecný súd však neodpovedal na tvrdenia Komisie, rozsudok nedostatočne odôvodnil a dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu. Jednak nezohľadnil tvrdenia týkajúce sa časovo neobmedzenej povahy dotknutých daňových úľav a skutočnosti, že clá sa ukladajú výhľadovo na obdobie piatich rokov, ktoré možno predĺžiť. Všeobecný súd tiež nezohľadnil tvrdenia Komisie týkajúce sa práva štátnej pomoci. Po tretie Komisia aj GMB vytýkajú Všeobecnému súdu, že nerešpektoval diskrečnú právomoc Komisie v oblasti ochrany obchodu, pričom nahradil posúdenie tejto inštitúcie svojím vlastným posúdením.

79. Xinyi v prvom rade odpovedá, že na rozdiel od tvrdení Komisie, otázka výrazného charakteru deformácií nebola v napadnutom nariadení a v rámci prešetrovania predmetom podrobného preskúmania. Komisia dospela k nesprávnemu záveru, že môže zamietnuť jej žiadosť o priznanie THZ bez preskúmania alebo odpovede na dôkazy a tvrdenia, ktoré táto spoločnosť predložila a ktorými preukázala, že predmetné deformácie neboli výrazné, pretože dané oslobodenia od dane sa rovnali iba 1,34 % jej celkových nákladov a 1,14 % jej celkového obratu. Všeobecný súd preto Komisii vytkol, že riadne nepreskúmala dôkazy predložené spoločnosťou Xinyi.

80. Tvrdenia Komisie v konaní pred Všeobecným súdom, podľa ktorých predmetné daňové zvýhodnenia boli významné, odporujú stanovisku, ktoré táto inštitúcia zastávala počas prešetrovania, kedy nespochybňovala tvrdenie spoločnosti Xinyi, podľa ktorého tieto zvýhodnenia neboli významné ani v absolútnej, ani v relatívnej hodnote. V priebehu prešetrovania Komisia navyše uznala, že tieto zvýhodnenia boli časovo obmedzené. Xinyi dodáva, že v rámci súbežného antisubvenčného prešetrovania Komisia stanovila úľavy poskytnuté na základe každého z dvoch predmetných daňových režimov na hodnotu 0 %, čo spochybňuje aj údajný rozsah domnelých zvýhodnení. Okrem toho odôvodnenie poskytnuté Všeobecným súdom v napadnutom rozsudku je dostatočné. Navyše tvrdenie Komisie, že možnosť spoločnosti využívať THZ nemôže závisieť od jej výsledkov počas konkrétneho roka, je nepresné. Komisia totiž posudzuje THZ čínskych vyvážajúcich výrobcov v súlade s článkom 11 ods. 3 základného nariadenia, pokiaľ má dôkazy, ktoré takéto preskúmanie odôvodňujú. Napokon odkazy na právo Únie v oblasti štátnej pomoci sú podľa spoločnosti Xinyi irelevantné.

*2. Posúdenie*

81. Ako sa uviedlo v bode 76 vyššie, tvrdenia uvedené v týchto odvolacích dôvodoch analyzujem len pre úplnosť. [32]

82. Po prvé z bodov 66 a 67, ako aj z bodov 68, 69 a 72 napadnutého rozsudku v tejto súvislosti predovšetkým vyplýva, že – na základe použitia podľa môjho názoru nesprávneho výkladu článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, ktorý Všeobecný súd predtým rozvinul – prvostupňový súd v prejednávanej veci v zásade Komisii vytkol, že pri zamietnutí žiadosti spoločnosti Xinyi o priznanie THZ vychádzala z finančného zvýhodnenia, ktoré vo všeobecnosti poskytujú predmetné preferenčné daňové režimy, bez toho, aby identifikoval väzbu na akýkoľvek prvok týkajúci sa výroby alebo predaja dotknutého výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, a konkrétnejšie bez vysvetlenia súvislosti medzi výhodou spojenou s možnosťou prilákať investície prostredníctvom znížených sadzieb, ktorú Komisia identifikovala, a výrobou alebo predajom výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku.

83. Z uvedeného vyplýva, že na rozdiel od tvrdenia spoločnosti Xinyi, Všeobecný súd Komisiu kritizoval za to, že sa dopustila metodickej chyby pri uplatnení článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, že nevykonala dodatočnú analýzu, aby preukázala existenciu súvislosti medzi údajnou deformáciou spôsobenou predmetnými daňovými režimami a výrobou a predajom výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku.

84. Po druhé súhlasím s tvrdením Komisie, že kapitál predstavuje jeden z výrobných faktorov, a preto opatrenia, ktoré ovplyvňujú jeho cenu, napríklad tým, že ponúkajú možnosť prístupu k financovaniu s nižšími nákladmi v dôsledku preferenčných daňových režimov založených na opatreniach prenesených z bývalého systému netrhového hospodárstva, môžu nepochybne viesť k deformácii finančnej situácie, ktorá môže patriť do pôsobnosti článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky. Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie Všeobecného súdu v bodoch 68 a 69 napadnutého rozsudku je nielen založené na nesprávnom výklade príslušného ustanovenia, ale podľa môjho názoru je nesprávne aj z tohto hľadiska.

85. Po tretie na rozdiel od tvrdenia Komisie sa nedomnievam, že Všeobecný súd v bodoch 70 a 71 napadnutého rozsudku spochybnil „výrazný“ charakter deformácie finančnej situácie vyplývajúcej z dotknutých preferenčných daňových režimov. Zdá sa, že uvedené body skôr naznačujú, že podľa Všeobecného súdu bola dodatočná analýza uvedená v bode 83 vyššie, ktorú bola podľa jeho názoru Komisia povinná vykonať, *a fortiori* potrebná vzhľadom na dôkazy predložené spoločnosťou Xinyi. Zdá sa preto, že tieto body posilňujú úvahy uvedené v predchádzajúcich bodoch napadnutého rozsudku.

86. Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie Komisie a spoločnosti GMB, že Všeobecný súd nerešpektoval diskrečnú právomoc Komisie v oblasti ochrany obchodu, odkazujem na podrobnú analýzu prehľadu judikatúry v návrhoch, ktoré som len nedávno predniesol vo veci Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube [33]. Keďže Komisia má pri analýze podľa článku 2 ods. 7 základného nariadenia vzhľadom na zložitosť ekonomických a politických situácií, ktoré musí preskúmať, širokú mieru voľnej úvahy, [34] súdne preskúmanie v tejto oblasti je v danej súvislosti obmedzené.

[32] Druhý odvolací dôvod Komisia okrem iného vznáša iba subsidiárne v prípade, že prvému odvolaciemu dôvodu Súdny dvor nevyhovie.

[33] Návrhy z 1. júla 2021, (C–891/19 P, EU:C:2021:533), bod 29, a analogicky bod 160 a nasl., ako aj citovaná judikatúra.

[34] Pozri, s odkazom na judikatúru uvedenú v predchádzajúcej poznámke pod čiarou, rozsudok Rada/Zhejiang Xinan, bod 86.

87. Body 66 až 73 napadnutého rozsudku poukazujú v prejednávanej veci na pomerne intenzívnu mieru zásahu Všeobecného súdu do analýzy vykonanej Komisiou, pokiaľ ide o konkrétnu existenciu výraznej deformácie finančnej situácie. Podľa môjho názoru je taký zásah ťažko zlučiteľný s obmedzeným súdnym preskúmaním, ktoré v takýchto prípadoch stanovuje judikatúra. Kým totiž Všeobecný súd v bodoch 66 až 68 napadnutého rozsudku na základe svojho výkladu – podľa môjho názoru nesprávneho – článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia vytýka Komisii, že sa vo svojej analýze dopustila nesprávneho právneho posúdenia, v bodoch 69 až 71 zachádza Všeobecný súd tak ďaleko, že posudzuje vplyv predmetných daňových režimov na schopnosť prilákať investorov vzhľadom na obrat spoločnosti a absolútnu hodnotu úľavy plynúcej z týchto režimov. Všeobecný súd tým podľa môjho názoru prekračuje hranice obmedzeného súdneho preskúmania, pričom nahrádza posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením.

88. Z vyššie uvedeného vyplýva, že aj druhým odvolacím dôvodom Komisie a spoločnosti GMB treba podľa môjho názoru vyhovieť.

## *C. O odvolacích dôvodoch založených na procesných pochybeniach*

### *1. Argumentácia účastníkov konania*

89. Vo svojich tretích odvolacích dôvodoch Komisia a GMB namietajú, že Všeobecný súd sa dopustil procesných pochybení.

90. Komisia predovšetkým uvádza, že Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*. Podľa jej názoru Xinyi v konaní na prvom stupni nerozvinula žiadne z právnych tvrdení uvedených v bodoch 55 až 61 napadnutého rozsudku. Okrem toho Všeobecný súd v každom prípade neumožnil Komisii predložiť stanovisko k takýmto zásadným tvrdeniam. Týmto postupom Všeobecný súd porušil právo Komisie na spravodlivý proces, ktoré podľa judikatúry Súdneho dvora vyžaduje, aby sa účastníci konania oboznámili so skutkovými a právnymi okolnosťami, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok konania, a mali možnosť sa k nim kontradiktórne vyjadriť.

91. Aj GMB zastáva názor, že Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*, keďže z bodu 1 výroku napadnutého rozsudku je zrejmé, že Všeobecný súd zrušil sporné nariadenie v celom rozsahu, hoci Xinyi vo svojej žalobe navrhovala zrušiť uvedené nariadenie len v časti, ktorá sa jej týkala.

92. Xinyi tieto tvrdenia spochybňuje. Pokiaľ ide o tvrdenia Komisie, Xinyi uvádza, že v druhej časti prvého žalobného dôvodu poukázala na skutočnosť, že Komisia nekonštatovala existenciu „výraznej“ deformácie, keďže finančný dosah dvoch predmetných preferenčných daňových režimov bol počas obdobia prešetrovania menší než 1,5 % výrobných nákladov alebo obratu. Xinyi v bode 29 svojej repliky tiež uviedla, že bolo potrebné odkázať na jej finančnú situáciu počas obdobia prešetrovania, keďže článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia je súčasťou výpočtu dumpingu, ktorý sa týka predaja a nákladov v období prešetrovania. Komisia mala príležitosť odpovedať v rámci dupliky v prvom stupni konania a počas dvoch pojednávaní pred Všeobecným súdom. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd iba potvrdil prístup navrhnutý spoločnosťou Xinyi. Pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti GMB, podľa Xinyi je zrejmé, že zámerom Všeobecného súdu bolo zrušiť sporné nariadenie iba vo vzťahu k nej, pričom išlo o opraviteľnú administratívnu chybu.

*2. Posúdenie*

93. Predovšetkým, pokiaľ ide po prvé o tretí odvolací dôvod spoločnosti GMB, v ktorom táto spoločnosť uvádza, že Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*, poznamenávam, že z obsahu bodu 1 výroku napadnutého rozsudku a bodu 74 je zrejmé, že Všeobecný súd zrušil sporné nariadenie v celom rozsahu, hoci, ako jednoznačne vyplýva z bodu 31 toho istého rozsudku, Xinyi navrhovala zrušiť uvedené nariadenie iba v rozsahu, v akom sa jej týkal. Súd preto rozhodol *ultra petita*.[35] Podľa môjho názoru je z tohto dôvodu potrebné vyhovieť tretiemu odvolaciemu dôvodu spoločnosti GMB a zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ruší sporné nariadenie *erga omnes*, a nielen vo vzťahu ku spoločnosti Xinyi.

94. Po druhé, pokiaľ ide o námietku Komisie, podľa ktorej Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*, keďže poskytol výklad článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, ktorého sa Xinyi v prvom stupni konania nedovolávala, domnievam sa, že sa jej nemá vyhovieť. Z judikatúry totiž vyplýva, že hoci súd rozhoduje iba o návrhu účastníkov konania, ktorí sú príslušní vymedziť rozsah sporu, nemôže byť viazaný len tvrdeniami, na ktoré títo účastníci na účely podpory svojich návrhov odkazujú, pretože by mohol byť prípadne prinútený založiť svoje rozhodnutie na chybných právnych úvahách.[36] Právomoc poskytnúť výklad ustanovenia, ktoré je povinný uplatniť na skutkové okolnosti prípadu, je inherentnou úlohou súdu a nemôže predstavovať rozhodnutie *ultra petita*.

95. Po tretie, pokiaľ ide o výhradu Komisie založenú na porušení práva na spravodlivý proces, z judikatúry vyplýva, že na splnenie požiadaviek spojených s týmto právom je potrebné, aby sa účastníci konania oboznámili a mali možnosť vyjadriť sa kontradiktórne tak ku skutkovým okolnostiam, ako aj k právnym okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok konania.[37] V prejednávanej veci sa konanie pred Všeobecným súdom týkalo významu a konkrétneho uplatnenia podmienky stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia. Tieto otázky boli predmetom druhej časti prvého žalobného dôvodu spoločnosti Xinyi, pričom Komisia sa k nim mohla vyjadriť počas prvého aj druhého konania pred Všeobecným súdom.[38] Z uvedeného vyplýva, že aj táto výhrada Komisie sa má podľa môjho názoru zamietnuť a z tohto dôvodu treba tretí odvolací dôvod Komisie zamietnuť ako celok.

96. Na záver, zo všetkých vyššie uvedených skutočností podľa môjho názoru vyplýva, že prvým a druhým odvolacím dôvodom Komisie a GMB, ako aj tretiemu odvolaciemu dôvodu predloženému spoločnosťou GMB je potrebné vyhovieť, v dôsledku čoho sa má napadnutý rozsudok zrušiť.

[35] Konkrétne v oblasti antidumpingu pozri rozsudok z 15. februára 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, bod 24 *in fine* a citovaná judikatúra).

[36] Pozri nedávny rozsudok z 20. januára 2021, Komisia/Printeos (C–301/19 P, EU:C:2021:39, bod 58 a citovaná judikatúra).

[37] Pozri rozsudok z 2. decembra 2009, Komisia/Írsko a i. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 56).

[38] V tejto súvislosti pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi v spojených veciach Komisia/Siemens Österreich a i. a Siemens Transmission & Distribution a i./Komisia (C-231/11 P až C-233/11 P, EU:C:2013:578, bod 116 a tam citovaná judikatúra), ako aj návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci Deltafina/Komisia (C-578/11 P, EU:C:2014:199, body 98 až 100). Pokiaľ ide o právne okolnosti, zdá sa, že judikatúra uvedená v predchádzajúcej poznámke pod čiarou sa uplatňuje v prípade, že zámerom súdu je poukázať z úradnej povinnosti na nové právne okolnosti, ktoré majú rozhodujúci vplyv na konečné rozhodnutie, ako napríklad nový dôvod zistený *ex offo* (pozri citovaný rozsudok Komisia/Írsko), alebo v prípade, že súd bez návrhu kvalifikuje zmluvnú podmienku ako nekalú (pozri rozsudok z 21. februára 2013, Banif Plus Bank (C-472/11, EU:C:2013:88, body 30 a 31).

## VII. O žalobe na Všeobecnom súde

97. Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, Súdny dvor môže v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vydať v danej veci konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.

98. Domnievam sa, že takáto situácia nastala v prípade druhej časti prvého žalobného dôvodu, ktorý predložila Xinyi Všeobecnému súdu, zhrnutého v bodoch 37 a 38 napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti poznamenávam, že z odôvodnenia 33 sporného nariadenia a z listov Komisie z 22. augusta 2013 a 13. septembra 2013 citovaných v bodoch 63 až 65 napadnutého rozsudku vyplýva, že Komisia zamietla žiadosť spoločnosti Xinyi o priznanie THZ z dôvodu významných finančných úľav vyplývajúcich z kombinovaného účinku preferenčných daňových režimov uvedených v bode 8 vyššie, ktoré Komisia považovala za spôsobilé ovplyvniť finančnú a hospodársku situáciu spoločnosti ako celku, keďže umožnili sledovať cieľ spočívajúci v prilákaní investícií prostredníctvom znížených sadzieb. Komisia tiež usúdila, že absolútna výhoda poskytnutá počas obdobia prešetrovania nie je nevyhnutne rozhodujúcim kritériom na posúdenie výrazného charakteru deformácie, pretože toto posúdenie musí zahŕňať celkový vplyv dotknutého opatrenia na hospodársku a finančnú situáciu spoločnosti.

99. Zastávam názor, že tieto úvahy nie sú v žiadnom prípade postihnuté zjavne nesprávnym posúdením. Z výkladu článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky uvedeného v bodoch 56, 57, 62, 65, 68 až 70 a 73 vyššie totiž vyplýva, že, v súlade s konštatovaním v bode 84, opatrenia, ako sú preferenčné daňové režimy prenesené z predchádzajúceho systému netrhového hospodárstva, ktoré ovplyvňujú kapitálové náklady, napríklad tým, že ponúkajú možnosť prístupu k financovaniu s nižšími nákladmi v dôsledku daňových úľav, ktoré tieto režimy priznávajú, môžu viesť k výrazným deformáciám finančnej situácie spoločnosti, na ktoré sa môže vzťahovať pôsobnosť predmetného ustanovenia.

100. V tejto súvislosti pripomínam, že, ako sa uvádza v bode 72 vyššie, dôkazné bremeno nesie výrobca, ktorý chce využívať THZ a ktorý má preukázať, že napriek uvedeným preferenčným daňovým režimom pôsobil v podmienkach trhového hospodárstva. Na tieto účely Xinyi uviedla, že predmetné režimy majú finančný vplyv menší ako 1,5 % výrobných nákladov alebo obratu, pričom však nevysvetlila, prečo by tieto prvky (čiže výrobné náklady alebo obrat) mali tvoriť referenčný rámec analýzy ani prečo by sa posudzovanie účinkov deformácie spôsobenej takýmito daňovými režimami malo obmedziť na obdobie prešetrovania, keď časový rozsah daňových zvýhodnení nie je obmedzený. Xinyi okrem toho neposkytla nijaké informácie o vplyve týchto opatrení na jej celkovú finančnú situáciu, ani o vplyve predmetných daňových úľav na jej náklady týkajúce sa prístupu ku kapitálu. Za týchto okolností je podľa môjho názoru potrebné zamietnuť druhú časť prvého žalobného dôvodu.

101. Na druhej strane sa domnievam, že stav konania neumožňuje Súdnemu dvoru rozhodnúť o zvyšných žalobných dôvodoch, ktoré Všeobecný súd v napadnutom rozsudku neanalyzoval a v súvislosti s ktorými nemožno vylúčiť, že bude potrebné doplniť dokazovanie. Za týchto okolností som dospel k záveru, že vec je potrebné vrátiť Všeobecnému súdu, aby mohol rozhodnúť o uvedených zvyšných žalobných dôvodoch.

## VIII. O trovách

102. Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania. Keďže v prejednávanej veci takáto situácia nenastala, o trovách konania sa rozhodne neskôr.

## IX. Návrh

103. S ohľadom na všetky vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

– rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 24. septembra 2019, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia (T-586/14 RENV, EU:T:2019:668), sa zrušuje,

– druhá časť prvého žalobného dôvodu spoločnosti Xinyi PV Products (Anhui) Holdings sa zamieta,

– vec sa vracia Všeobecnému súdu, aby rozhodol o zvyšných žalobných dôvodoch,

– o trovách konania sa rozhodne neskôr.